

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

שמי ראובן גלעד, נולדתי בשם ראובן חויס, בשנת 1939 בעיר יאשי שברומניה. אני הוריי ואחי ואחותי הגדולים התגוררנו בעיר יאשי. ההורים עבדו והאחים היו בבית ספר, אני הייתי עדיין ילד קטן ואיני זוכר הרבה מהתקופה שלפני המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כאשר הגרמנים פלשו לרומניה הם החלו להפיץ את כל רומניה, והרומנים התנפלו על כל היהודים ואמרו לנו להסתלק מהר, כדי שהגרמנים לא יהרגו אותנו. לקחו את אבא שלי למחנה עבודה, לא ידענו לאן בדיוק ועד היום הזה אנו לא יודעים היכן היה ומה עלה בגורלו.

אני ושאר המשפחה ברחנו לכפר קטן בשם פודולאי, שם התגוררה סבתי, הגרמנים לא הגיעו לכפרים הקטנים והעדיפו להשתלט על הערים הגדולות, ולכן אנחנו חיינו בתקופת המלחמה יחסית בבטחה בכפר פודולאי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

כאשר הסתיימה המלחמה חזרנו חזרה ליאשי, הבית שלנו היה הרוס וכל העיר הייתה חורבן. פנינו לסוכנות האמריקאית שעזרה לפליטי המלחמה. אמא שלי הלכה לעבוד במשק בית והייתה גרה אצל המשפחה שאצלה היא הועסקה, אותי את אחי ואת אחותי פיזרו למסדות שונים לפי הגילאים שלנו. לאחר תקופה קצרה אחי ואחותי עלו ב 1948 ארצה בעזרת ספינת מעפילים ששטה באופן לא חוקי ארצה, הם לא ידעו אחד על השני, ובמפתיע נתקלו זה בזו על הספינה.

הספינה שלהם נעצרה בקפריסין, הם היו עצורים כמה זמן בקפריסין ולאחר מכן הצליחו לעלות ארצה. אחי היה בגיל גיוס ואחותי הייתה בעליית הנוער, ולקחו אותה לקיבוץ בית זרע. אני הייתי עדיין ילד ומהמוסד נתנו אותי למשפחה אומנת במקום שנקרא טרגובמורש-הרד. משפחה הונגרית אימצה אותי, זו הייתה משפחה של דתיים, הייתי הולך לבית ספר דתי ברומניה. מדי פעם הייתי מתראה עם אמא שלי, לא לעיתים קרובות ממש. עד שלאחר תקופה של כ 6 שנים ב 1951 אמא שלי הצליחה לסדר מסמכים לעלייה לארץ ישראל. אני אמא שלי וסבתא שלי עלינו ארצה באנייה "טרנסילבניה".

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בארץ היינו גרים במעברה בשם מחנה דוד, משנת 1951 עד 1960 היינו חיים שם. המצב שלנו בארץ היה קשה, אחותי לקחה אותי אליה לקיבוץ ועבדתי ולמדתי שם. לאחר מכן עברתי לקיבוץ אושה, של עליית הנוער ושם למדתי בבית ספר תיכון, לאחר סיום בית הספר בשנת 1957 חזרתי למעברה והתגייסתי לצבא. התגייסתי לגולני, והייתי גם קשר. לאחר שנתיים וחצי של שירות השתחררתי.

במסגרת שירות המילואים שלי לחמתי במלחמת ששת הימים, יום הכיפורים ומלחמת לבנון הראשונה. אחרי הצבא חיפשתי עבודה, עד שהגעתי למשרד התקשורת, ושם קיבלו אותי לעבודה בגלל הניסיון שלי עם תקשורת מהצבא. הייתי מטפס על

בתים עם כבלים וחוטי נחושת ומטפל בתקלות. לאחר מכן החברה החליפה את שמה ל"בזק", עברתי השתלמויות רבות וקורסים שונים, והפכתי לטכנאי בבזק. שם עבדתי משנת 1960 עד שנת 1995 ולאחר מכן יצאתי לפנסיה מוקדמת.

בשנת 1964 הכרתי בחורה בשם יהודית, שלימים הפכה לאשתי, נולדנו לנו 3 בנות וכיום יש לי 8 נכדים, ועוד נכד בדרך. כאשר רק התחתנו היינו גרים בקריית חיים, ב78 עברנו לעכו וב97 עברנו לכרמיאל בה אנו מתגוררים עד היום.

ראיון: מאיה איבנצקי, כרמיאל, מאי 2014